

relse, der er ganske uafhængig af Københavns Borgerrepræsentation, regerer inde i Museet, kan fornuftigvis fremkalde de mærkværdigste Forhold og maa, synes jeg, anses for uforenelig med Nutidens Opfattelse af, hvad Kunstens og Befolkningens Tarv kræver.

Anledningen til dette Lovforslags Fremkomst er den Udvalgsbetænkning fra Københavns Kommunalbestyrelse, der ledsager det. Man vil deraf have set, atnaar der netop nu ønskes en Forandring i Bestyrelsesforholdene ved Museet, skyldes det den Omstændighed, at der for kort Tid siden er kommet til at foreligge Forslag om betydelige Istandsættelser, og forskellige Forandringer af Museet, hvilke antagelig vil bevirke Udgifter for Københavns Kommune til et Beløb af omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller maaske mere. Da disse Forslag blev underkastet en Udvalgsbehandling, opstod der naturligt samtidig Forhandling om selve Museets Forhold til Befolkningen og om Ledelsesspørgsmaalet, thi det stod Kommunalbestyrelsens Udvalgsmedlemmer klart, at Ledelsen af Museet og dets Forhold til Befolkningen ikke havde været det bedste gennem Aarene. Der er ingen af de hidtidige Bestyrelser, der i tilstrækkelig Grad har kunnet sætte sig i Rapport til Befolkningen, og Forsøg paa at faa Kunsten gjort mere tilgængelig for de brede Lag af Befolkningen har aabenbart ikke ligget Bestyrelserne paa Sinde. Saaledes blev et Forslag, som Kommunalbestyrelsen i 1899 fremsendte til Bestyrelsen for Museet angaaende bedre Oplysninger for de Besøgende om Kunstværkerne, tilbagevist paa en meget afvisende Maade af den daværende Bestyrelses Formand. Følgen af denne Tilstand er, at Thorvaldsens Museum ikke nyder den Anseelse, som dets Indhold naturligt berettiger til, og at man i Befolkningen har en Følelse af, at dette Museum kun i forholdsvis ringe Grad er beregnet for den almindelige Befolkning. Den lille Statistik, der findes i Udvalgsbetænkningen vedrørende Besøget, viser ogsaa, at Besøget ikke forøges, tværtimod, i de 3 Aar fra 1908—09 til 1910—11 er de besøgendes Antal faldet fra 101,000 til 84,000. Dette kan naturligvis bero paa Tilfældigheder, men det Indtryk, man har faaet gennem Aarene af Museets Ledelse, er dog, at denne Ledelse ikke har gjort de Forsøg, som den almindelige Befolkning kunde ønske, paa at faa de Befolkningslag draget til sig, der utvivlsomt vilde blive godt paa- virket ved at modtage de Indtryk, som

Thorvaldsens Museum er i Stand til at give. Om nu en Bestyrelse, der udnævnes paa den Maade, som Bestyrelsen for Thorvaldsens Museum gør, kan have Initiativ og Virkelyst, om den kan ønske at gøre Kunsten tilgængelig for Folket, eller om den ønsker den forbeholdt en snæver, fornem og kunstforstandig Kreds, kan bero paa Tilfældigheder, men Bestyrelsen har det til enhver Tid i sin egen Haand. Som det fremgaar af det Eksempel fra 1899, som jeg nævnede før, var der i hvert Fald ikke paa det Tidspunkt nogen Trang hos Bestyrelsen til at gøre Kunstværkerne tilgængelige i den Grad, som det kunde ønskes af den almindelige Befolkning.

Thorvaldsens Museums Bestyrelse supplerer sig selv. Medlemmerne gaar ind paa Livstid, og ved Dødsfald supplerer Medlemmerne Bestyrelsen med andre i de dødes Sted. Det forekommer mig at være en meget forkastelig Ordning og i hvert Fald stridende mod, hvad man nu til Dags anser for nødvendigt for, at en Bestyrelse skal have det Initiativ og den Virkelyst, som ogsaa for et Museums Bestyrelse maa anses for nødvendig. Thorvaldsens Testamente hidrører fra 1838. I dette første Testamente fandtes der intet om, at Bestyrelsen skulde være selvsupplerende. Først ved et Tillæg af 1843 indstiftedes den Ordning, som nu bestaar. Hvis Kommunalbestyrelsen den Gang straks havde protesteret, er det i hvert Fald sandsynligt, at dette Tillæg til Testamentet, som kom, efter at Kommunalbestyrelsen havde overtaget Thorvaldsens store og smukke Gave til Byen København, ikke var blevet kendt lovligt, idet Myndighederne sikkert maatte have erkendt, at det, som indeholdtes i Thorvaldsens første Testamente, maatte staa ved Magt, eftersom det var under Forudsætning deraf, at Københavns Kommune havde overtaget Samlingen og paa- taget sig de Forpligtelser, denne Overtagelse medførte. Jeg ser nu af den Skrivelse, som den nuværende Bestyrelses 4 Medlemmer, altsaa dens Flertal, fremsender, at de siger, det er gjort gældende, at Thorvaldsens kongelig konfirmerede Bestemmelser er ugyldige, at de modsiger denne Paastand, og at de ender med at erklære, at al Tale om, at Thorvaldsens Bestemmelser var ugyldige, maa for Fremtiden ophøre. Jeg vil overfor disse Bemærkninger gøre opmærksom paa, at der foreligger intet som helst fra Københavns Kommunalbestyrelse om, at man paa dette Tidspunkt har i Sinde at rejse en Strid om Lovligheden af det Testamente, der